

ਇਸ ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਵੀਕੋ ਬਾਲੀ, ਜੇ

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 335

28 ਜੁਲਾਈ, 2000

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 — ਐੱਸ. 20—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 1919 — ਸੀ.ਐੱਲ. X—ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੀਜੀ, ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ — ਤੀਜੀ, ਪਾਰਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ।—ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨਾ—ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਅਪਰਾਧ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ—ਅਜਿਹਾ ਉਲਟਾ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਨਾ-ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ. ਸਬੂਤ - ਨਿਰਣਾ, ਸਿੱਖਣ ਦਾ. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੈੱਟ ਇਕ ਪਾਸੇ—ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿਚ ਢੇਰੀ—ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ, ਮੁਦਈ ਦਾ — ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ..

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਲਟਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਨ, ਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪਰਾ 23)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅੱਗੋਂ ਵਧਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। .

(ਪਰਾ 27)

ਪੀ ਐਸ ਕੰਗ, ਵਕੀਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਐਲਆਰਜ਼ ਲਈ। ਨੰ.1

ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੋ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਲੰਮੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇੱਥੋ-ਥਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 3 ਮਾਰਚ, 1971 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪੀ.ਆਈ., 110 ਕਨਾਲਾਂ, 13 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 2213/7842 ਹਿੱਸੇ 392 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 31 ਮਈ 1973 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰ.ਐਫ.ਏ ਨੰ. 350 ਵਿੱਚ 1973 ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ 1983 ਦੇ ਨੰਬਰ 335 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਬੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ 1996 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2057 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ 15 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀ.ਬੀ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਾਦ, ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1983 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 335, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਕੇਸ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ।

(3) ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ, 110 ਕਨਾਲ 13 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁੱਲ 392 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਡਾਲਾ ਕਲਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। 3 ਮਾਰਚ, 1971 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ 1,98,312, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 61,100 ਅਤੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਾਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਪੈਸਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਓ। 19 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਬਕਾ ਐੱਸ. ਪੀ, ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਾਬਕਾ. ਡੀਐਕਸ ਜ਼ੋਰਵਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਲਈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਐਕਸ. ਪੀ, ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ

ਨੇ ਸਮਝੋਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਸਾਬਕਾ. 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਈ ਅਤੇ, ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ.

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

“ਕਿ ਮੁਦਈ ਬਾਕੀ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਿਕਰੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅਡੋਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 61,100 ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ

ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। 17 ਮਾਰਚ 1971 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1,88,144”।

(5) ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਗਲਤ ਹੈ। ਜਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ”

(6) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵੀ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਲ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ।

(8) ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ

1. ਕੀ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ 3 ਮਾਰਚ, 1971 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ?
2. ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁ. 61,100 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ?
3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇਛੁੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ?
4. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੇ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ.
5. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. ਕੀ 2 ਅਤੇ 3 ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ?
6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
7. ਕੀ ਮੁਦਈ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

8. ਕੀ ਮੁਦਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ?

9. ਰਾਹਤ।

(9) ਆਈ ਮੁੱਦੇ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁੱਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਨਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੋਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 15 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇੱਕ "ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਟੀਸ਼ਨ" ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 335 ਆਫ 1983 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(10) ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਗੱਲ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਣ ਜਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਰਾ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਆਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ 2 ਅਤੇ 3, ਬਰਾਬਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦਰਖਾਸਤ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀਡਬਲਯੂ 4/2, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(11) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਹੁਣ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨੁਕਤਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(12) ਅੰਕ ਨੰ. 5 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 5 'ਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ (ਮੁਦਈ) 16 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੈਟਰਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ. ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 17 ਮਾਰਚ 1971 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਉਸਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ 19 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਭਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 26 ਮਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 1973, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1. ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਐਕਸ. PW 4/1 ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਸਦੀਕ ਸਾਬਕਾ. ਉਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ PW 4/2 ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੜ੍ਹੀ।

(13) 26 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਜੋ ਗਾਇਬ ਹਨ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(14) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਾਈ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਦ

ਮੁਦਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਅੰਕ 5 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਨੇ 9, 10 ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 6 ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1 ਜਾਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4/2, ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਭਗਤ ਰਾਮ, ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ PW 5 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4/2 ਪਰ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਬਕਾ. 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 4/1 ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਉਸਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ . (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਜਿਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੁਦਈ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਹਵੀ ਨੇ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ. ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਲਾਪਤ' ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ 'ਅਸਪਸ਼ਟ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ (ਬਚਾਅ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ) ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 61,100 ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1,88,144। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ। ਉਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾ ਤਾਂ 'ਗੁੰਮ' ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਅਸਪਸ਼ਟ' ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਗਏ ਹਾਂ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1 ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀਡਬਲਯੂ 4/1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਰਕਮ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ 'ਗੁੰਮ' ਹੈ ਜਾਂ 'ਅਸਪਸ਼ਟ' ਹੈ। ਪਾਸੇ

(16) ਅਸੀਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ, ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 2 ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 1 (ਈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉੱਠਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ। ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ VIII ਰੂਲ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਉਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਏਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਸੀਮਾ, ਰੀਲੀਜ਼, ਭੁਗਤਾਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾਲ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ। ਜੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਮੁੱਦੇ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹਨ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰੇਗੀ। ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਗੇ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਭਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ XIV ਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਧਿਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਉਕਤ ਕਾਰਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਹੈ।

(17) ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਬਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਕੇਸ. ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਫਿਰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਦੂਜੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਿਰ, ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ; ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਿਰ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਫਿਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਫਿਰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ XVIII ਨਿਯਮ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

(18) vi ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ 3 ਹੈ 1 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁੱਲ ਲਈ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲੜੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜਾਂ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਲ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ

ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5 ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ, ਮੁਦਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਕ ਨੰ. 5 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਖੰਡਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1 ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸਾਬਕਾ. ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4/2, ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(19) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਜੇ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ 16 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ. ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 26 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਹਿਸੀਲ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ

ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣਾ ਅਝੋਕਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਚੱਲੇ। 2 ਅਤੇ 3 ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਹਿਸੀਲ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ 17 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

(20) ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1 ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਬਕਾ. PW 4/1 ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀਡਬਲਯੂ 4/2 ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ 9, 10 ਅਤੇ 13 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਗਵਾਹ (DW6) ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਅਰਜ਼ੀ, ਐਕਸ. ਪੀਡਬਲਯੂ 4/1 ਅਤੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਸਦੀਕ, - ਸਾਬਕਾ. PW 4/2 ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ -ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਤਸਦੀਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ. ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 9 ਦਸੰਬਰ 1971 ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹ ਸਕੀ ਅਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਵਾਹ 10 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 10 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 13 ਦਸੰਬਰ 1971 ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਿਰਾਹ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ

ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਫਤਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਕਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜਿਹਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 'ਆਰਡਰ' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ।

(21) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਕ ਨੰ. 5 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਬਚੀ ਹੋਈ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਡੀਡ ਲੇਖਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4/1 ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5 ਭਗਤ ਰਾਮ, ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਖੰਡਨ ਸਾਬਤ ਹੋਈ।

(22) ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ, ਐਕਸ. PW 4/1 ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 4/2 ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 19 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰਵ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਦਲੀਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਤਰਕਪੂਰਨ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(23) ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜੋ ਕਿ ਉਲਟਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਣ, ਨਾ-ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ, ਭਾਵ, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 30 ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਿਆਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ (a), (b) ਜਾਂ (c) ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਖੀਰਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ। 2 ਅਤੇ 3. ਇਕੱਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ II ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

“ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤ”।

ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(25) ਸ੍ਰੀ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ, ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

“ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ।

(26) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ

ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 15 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।

(27) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਨਰਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ (2)* ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1972 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 46 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੈਟਲ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਸੀ

ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਗੈਰ-ਏਲੀਅਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। . ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਪੱਕੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ "ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ"। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਰਾਹਤ"। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(28) *ਰਾਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ (3)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਰਾਹਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ:-

"ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀਜ਼ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਿਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ

ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਪੁਨੀਆ, ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ, 2031 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(29) *ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (4)* ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਜਿੱਥੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਵਾਲਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਾਨਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(30) ਮਿਸਟਰ ਕੰਗ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਅੰਗਦਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਬਾਬੂ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਈ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)* ਅਤੇ *ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਵਧਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀਪਦਾ ਚੱਕਰਬਰਤੀ (7)*। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ।, ਸਾਬਕਾ 4 ਮਾਰਚ 1971 ਨੂੰ ਪੀ.ਆਈ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਆਈ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(31) ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਕੇਐਸ ਕੁਮਾਰਨ ਅਤੇ ਐਨ. ਕੇ. ਸੂਦ ਜੇ. ਜੇ
ਕਮਲ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
1999 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16765
19 ਸਤੰਬਰ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226 — ਲੇਟਰਲ ਐਂਟਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਟੈਸਟ (LEET), 1999—ਭਾਗ ਬੀ, ਕਲਾਸਾਂ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ-ਕਮ-ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਬਰੋਸ਼ਰ। 3.9 ਅਤੇ 4.5 — ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ (ਸੀ.ਈ.ਟੀ.), 1999 ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ—ਭਾਗ ਬੀ, ਕਲਾ. 4.5—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ- ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

- (5) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1241
- (6) ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 818
- (7) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 606